

بازتاب ادبیات پایداری در اشعار مهرداد اوستا

یدالله شکری^۱، مریم بوربوری^۲

۱- استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان (نویسنده مسئول)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

چکیده

ادبیات پایداری اگر چه پیشینه‌ای طولانی دارد از یک جهت، اصطلاحی است که چندان از عمر آن نگذشته است و به سروده‌هایی گفته می‌شود که درباره انقلاب اسلامی و دفاع مقدس سروده شده‌اند. واژه مقاومت و پایداری همواره با ظلم‌ستیزی همراه بوده و آن را به ذهن می‌آورد. گسترش ظلم و بی‌عدالتی و تشدید انگیزه دفاع از حقیقت در ایجاد و احیای آن مؤثر بوده است و ناگفته نماند که ادبیات پایداری منحصر به جغرافیای خاصی نمی‌شود. ادبیات زاینده ذهن و اندیشه شاعر از حوادث و رخدادهای اطراف اوستا. شاعر با تجربه این حوادث و رخدادها با ذوق هنری و ادبی خود در زبانی ادبی قرار می‌دهد. بخش زیادی از آنچه در ادبیات بازتاب یافته، مقاومت شاعران در مقابل زورگویان ناحق و ظالمانی بوده که به حقوق ملی و انسانی محیط شاعر هجوم برده‌اند. مهرداد اوستا از آن دسته شاعرانی است که مقاومتش در برابر ظلم و ارادتش به انقلاب اسلامی و دفاع مقدس در جای جای شعرش ناگفته پیداست. عشق به وطن، آزادی‌خواهی و پایداری در برابر ظلم از مهم‌ترین جلوه‌های ادبیات پایداری در شعر وی است. این پژوهش بر آن است که مؤلفه‌های پایداری موجود در شعر اوستا را مورد بررسی قرار دهد و به این پرسش که اوستا چه عملکردی نسبت به ادب پایداری داشته پاسخ بدهد. بررسی‌های به عمل آمده حاکی از آن است مهرداد، امید وافر به آینده درخشان و بهبود اوضاع کشور داشته و مردم را به ایستادگی در برابر ظلم دعوت کرده و در این راه از نمادهای عصر مانند امام خمینی (ره) و امام زمان (عج) یاری طلبیده است. در پژوهش حاضر سعی بر آن است با بهره‌گیری از دیوان «راما» مهرداد اوستا، به تبیین جلوه‌های ادبیات پایداری در شعر وی پرداخته شود و هنر این شاعر پایداری بر خوانندگان آشکار شود.

کلید واژه: ادبیات پایداری، مقاومت، مهرداد اوستا، شعر انقلاب، مؤلفه‌های پایداری